

paa Tale, er det, fordi det daarligt finder sin Afgørelse paa Hærloven, det maa helst afgøres i Forbindelse med Krigsministeriet, og naar de Herrer ønske Besparelser, er der her et Sted, hvor det meget simpelt kan indføres saadanne. Man behøver i Krigsministeriet kun at have et Sekretariat, da man har de forskellige Generalinspektører for Vaabnene til at varetage Vaabenarternes Tarv. Er det Tilfældet, komme de til deres Ret, og saa komme de kommanderende Generaler for Generalkommandoerne til deres Ret, medens dette ikke er Tilfældet, naar de ere udenfor, og der i Krigsministeriet lige overfor en uvidende civil Forsvarsminister sidder en Departementschef, thi saa er det ham, der bliver den virkelige Overgeneral og den virkelige Generalinspektør, og det er selvfølgelig ravruskende galt.

I § 29 har man indført Divisioner. Divisionen er en Inddeling, som vi aldrig have kendt i den danske Hær i Fredstid. Vi have haft den i Krigstid og under store Øvelser, og der er den nødvendig, men i Fredstid behøves den ikke, og naar man gennemfører den som her, vil den heller ikke kunne stifte nogen Nytte i Fredstid, fordi Forholdet er det, at vi aldrig have en Troppestykke, der er tilstrækkelig stor til, at Divisionsgeneralen kan faa tilstrækkelig Lejlighed til Øvelse. Divisionen er en Kombination af alle 3 Vaabenarter, og Divisionsgeneralens Virksomhed skulde bestaa i at benytte Vaabenarterne. Det gør han i Krigstid og under de større Øvelser, men han kan ikke gøre det i Fredstid. Saa bliver det kun en Skrivestue, og det er ikke heldigt, at man faar oprettet nye Skrivestuer, dem have vi nok af.

Jeg kommer saa til Fodfolkets Ordning. Der var jo her et Materiale, der forelaa Krigsministeriet, nemlig Forsvarskommissionens Betænkning. Der forelaa Udarbejdelser af General Kühnel, og der var fremsat Forslag fra Højre og Forslag fra Venstre. Alle disse Forslag hvilede paa den gamle Hærlov af 6. Juli 1867. Den var lagt til Grund, og med fuld Ret, fordi det var et i formel Henseende ganske fortræffeligt Arbejde. Ved dette Forslag har man sat sig som Formaal at rode rundt med det hele, saa at alle de, som var vante til at benytte den gamle Lov, slet ikke ville kunne finde sig til Rette, idet man aldrig kan finde Bestemmelserne paa det Sted, man er vant til at søge dem. Men er der noget Punkt, hvor man er gaaet vidt, saa vidt, at man er

kommen ud over alle Grænser, er det den Maade, hvorpaa man har ordnet Fodfolket. Det er ikke muligt at opgaae det organisatoriske Princip, der ligger til Grund derfor. Som Forholdene nu ere, have vi 5 Brigader, og disse 5 Brigader have i alt 30 Batailloner. Man indførte i 1880 Regimentsinddelingen. Det var et overmaade uheldigt Skridt. Vi havde kendt Regimentet tidligere, indtil 1842. Saa indførte vi selvstændige Batailloner, og under Felttoget 1848—50 viste den fulde Nytte af disse selvstændige Batailloner sig i en saadan Grad, at da Generalinspektør Testrup i 1852 skulde fremsætte Forslag til en Ordning, satte han i Spidsen, hvilken Betydning det havde haft for Hæren, at de selvstændige Batailloner var blevne indførte. Man indførte vel i 1864 noget, man kaldte Regimentet, men det var saa utilfredsstillende, at man af den Grund ikke behøvede at gaa til Regimentsinddelingen. Nu havde man altsaa indført Regimentet, men paa en saadan Maade, at man ikke havde Mandskab til mere end 1 af de 3 Batailloner. Der var altsaa først en Bataillonskommandør, der skulde paase Uddannelsen, og han havde over sig Regimentskommandøren og denne igen over sig Brigadekommandøren, og de skulde alle passe paa, at Bataillonschefen udførte Uddannelsen paa forsvarlig Maade. Det var højst uheldigt, thi den Frihed, man maa have som Bataillonschef, havde man ikke. Nu siger man: Nu er der vel indført en rationel Ordning, som den ærede Ordfører sagde. Regimentet faar det ene Aar Rekrutter til 1 Bataillon, det andet til 2 Batailloner. Derigennem vil der indføres en Turnus paa 15 Batailloner. Men naar man ser paa Lovforslaget, vil man se, at medens et Regiment ellers altid er en Samling af et vist Antal Batailloner, have vi her ikke mindre end 1—2—3—4 forskellige Maader, hvorpaa Regimenterne blive sammensatte. Det vil dog vist enhver indrømme er noget uheldigt. Naar man spørger: Hvad er et Regiment, maa man kunne svare: Det er en Samling af saa og saa mange Batailloner. Men Regimentsinddelingen er ikke nødvendig, og de Goder, den kunde have skabt, navnlig økonomisk for Munderingsvæsenet, har man aldrig naaet, thi hver af Bataillonerne ligger med 3 Beholdninger, en Feltbeholdning, en Brugsbeholdning og en Hjælpe-sætsbeholdning, medens det vilde være tilstrækkeligt, om Brugs- og Hjælpe-sætsbeholdningen var samlede paa een Haand. Der er desuden det ved Indførelsen af